КУРИЛЮК АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ

10.06.1991 р. – 24.11.2022 р.

Курилюк Андрій народився у мальовничому селі Рудники 10 червня 1991 року у сім'ї Василя та Олександри. З раннього дитинства зростав активним, щирим, добрим та емпатичним хлопчиком.

У 1997 році Андрій вперше переступив шкільний поріг у рідних Рудниках. Після закінчення школи навчався у Чернівецькому професійному художньому училищі, здобуваючи професію столяра-верстатника.

Невдовзі у житті юного хлопця з'явилося те саме, одне єдине кохання на все життя – його майбутня дружина Христина. Але спершу Андрій твердо вирішив, що піде служити в армію. Так і зробив. Він був вправним стрільцем, винахідливим і відповідальним на службі, заслужено отримав звання старшого солдата.

У 2014 році створив власну сім'ю з коханою, що вірно чекала його з війська, жив з надією, вірою і любов'ю у щасливе сімейне життя до глибокої старості. Через рік після одруження народився первісток – син Владислав, а згодом і другий синочок Андрійко. Сини для Андрія були йому крилами за спиною, він пишався ними і з великою батьківською любов'ю вкладав у їхнє виховання усе найкраще. Для того, щоб рідні ні в чому не відчували потреби, молодий чоловік багато працював, не покладаючи рук, часто їздив за кордон.

Коли розпочалася повномасштабна війна, Андрій саме працював за кордоном. Дізнавшись про страшні події, що відбуваються в Україні, одразу прийняв для себе рішення повернутись додому, не зважаючи на всі благання рідних залишатися за кордоном.

Вісім місяців старший солдат стрілецького батальйону 10-ї гірсько-штурмової бригади оборонив державу від сусіда-агресора.

Андрій був для своєї сім'ї надійною опорою і підтримкою: найдорожчий і найкращий, приклад для наслідування своїм синам, непохитна стіна для дружини! Андрій був гордістю для батьків, найкращим братом, надійним другом.

Андрій Курилюк справжній Герой, хоча ніколи і не хотів цим стати. Жаль, що війна забирає найкращих… Забрала вона і Андрія – відважного захисника. 24 листопада 2022 року його життя обірвалось під час виконання бойового завдання на Донецькому напрямку. Палке серце молодого воїна перестало битись, завдавши невимовного жалю найдорожчим.

Ця страшна втрата не лише для рідних 31-річного Героя Курилюка Андрія, а і для всієї країни, адже скільки ще добрих справ він міг би зробити, скільки мрій міг би втілити в життя. Та Господь забрав його до Небесного Легіону.

«Ти живеш у наших серцях…!! Сумуємо, любимо, чекаємо…Нельзя! услів і світла пам'ять….»

Нехай тобі буде тепло і затишно в Божих обіймах

«Навіть не віриться, що з нами немає Андрея – нашого Джанчика, не ми, однокласники, його назвали.

Талановитий, розумний, з щирим і добрим серцем, чистою і світлою душею та відкритою усмішкою. Це все про нашого Однокласника, Друга, Героя – Курилюка Андрія. І це я можу твердо сказати, бо мені випала доля з Андрієм вчитися в одному класі. Андрій – людина, про яку не можна сказати нічого поганого. Він нікому не бажав зла, нікому не шкодив, не образив, а навпаки умів дружити, розрадити, допомогти, підтримати. Нам його дуже не вистачає.

Ми тебе любимо, пам'ятаємо, шануємо. Ти назавжди залишив добрий слід у наших серцях. Нехай тобі буде тепло і затишно в Божих обіймах».

Однокласниця Ірина Шепотик

Курилюк Андрій Васильович (10 червня 1991 р. - 24 листопада 2022 р.)

Дата народження: 10 червня 1991 р.

Date of death: 24 листопада 2022 р.

Date of burial: 29 листопада 2022 р.

From: Рудники, Заболотівська селищна громада, Коломийський район, Івано-Франківська область

Died in the area of: Бахмут, Бахмутська міська громада, Бахмутський район, Донецька область

Звання: Старший солдат

Військова частина: 10 окрема гірсько-штурмова бригада

Sources:

https://zabolotiv-rada.gov.ua/news/1669475217/

https://galychyna.if.ua/2022/11/27/na-viyni-zaginuv-prikarpatets-andriy-kurilyu…

https://www.0342.ua/news/3503653/pid-bahmutom-zaginuv-starsij-soldat-andrij-kur…

https://memorybook.org.ua/soldiers/andrii-v-kuryliuk

https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%82%D1%80%D0%B0%D1%82%D0%B8_%D1%81